

Οι Ωδές του Ανδρέα Κάλβου γνώρισαν ίσως την πλέον ενδιαφέρουσα περιπέτεια ποιητικού έργου στην ιστορία της νεότερης λογοτεχνίας μας. Για περισσότερο από μισόν αιώνα έπειτα από τη δημοσίευσή τους αντιμετώπισαν την ουσιαστική αδιαφορία της κριτικής και του κοινού. Από τη λεγόμενη όμως *ανακάλυψή* τους από τον Παλαμά (1889) ως τις μέρες μας ένα πλήθος φιλολογικών και κριτικών κειμένων έχουν εδραιώσει τη θέση του Κάλβου ως ενός από τους μεγάλους Νεοέλληνες ποιητές. Ο τόμος αυτός, με τον οποίο οι Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης συμμετείχαν στον εορτασμό των διακοσίων χρόνων από τη γέννηση του ποιητή, αποτελείται από εκείνα τα κριτικά κείμενα που φωτίζουν με τον πλέον ικανοποιητικό τρόπο την ποίηση του Κάλβου και την πρόσληψή της από το αναγνωστικό κοινό.

Ο Νάσος Βαγενάς γεννήθηκε στη Δράμα, μια πόλη της βόρειας Ελλάδας, το 1945. Τελείωσε το δημοτικό σχολείο και τις τρεις πρώτες τάξεις του γυμνασίου εκεί, και το 1960 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε φιλολογία στα Πανεπιστήμια Αθηνών (1963-1968), Ρώμης (1970-1972), Έσσεξ (1972-1973) και Καίμπριτζ, όπου (1974-1978) εκπόνησε διδακτορική διατριβή με θέμα την ποίηση και την ποιητική του Γιώργου Σεφέρη. Από το 1980 ως το 1991 διετέλεσε καθηγητής της Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, και από το 1992 είναι καθηγητής της Θεωρίας και Κριτικής της Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Εκτός από τα ποιητικά βιβλία του, ο Νάσος Βαγενάς έχει δημοσιεύσει πολλά βιβλία μελετών και δοκιμίων πάνω σε θέματα της λογοτεχνίας και της λογοτεχνικής κριτικής που τον έχουν αναδείξει σε έναν από τους σημαντικότερους σήμερα Έλληνες κριτικούς. Ένα από αυτά "Η ειρωνική γλώσσα", βραβεύτηκε με το Κρατικό Βραβείο Κριτικής το 1995.